

15a edició del Dictat nacional
Curs escolar 2021-2022

Text per a la primera fase de la categoria A (3r de segona ensenyança, 3r d'ESO i *troisième*)

Hi ha qui em diu creadora perquè menteixo. Hi ha qui em diu mentidera perquè m'invento històries. Bé, no me les invento, les exagero. Si dic que una vella té tres-cents cinquanta anys, tothom sap que això és impossible, però, a la gent li agrada d'imaginar-se que la vella que té cinquanta anys en fa tres-cents cinquanta que és viva.

Em van explicar la història d'una vella que era tan prima, tan prima, que es perdia dins el llit. La vella no parava d'enraonar, explicava històries de quan era petita i, perquè callés, li donaven caramels. A la nit, imitava els sons dels animals. A les quatre de la matinada, feia el llop. A les sis, feia la gallina. Hi havia nits en què era tots els animals del bosc. La vella existeix. La persona que m'ho narrava no sabia que feia literatura. Era una persona que creava i no es deia a ella mateixa creadora.

[...] Les persones continuen narrant, encara que sigui explicant a la veïna el telefilm que cada dia veuen a la televisió. Si no contemplant la vida com a representació, no ho resistirien. Cal una mica de mentida per imaginar-nos que perseguim una mica de veritat.

ROIG, Montserrat. *Digues que m'estimes encara que sigui mentida*. Barcelona: Edicions 62, 1981, p. 15.

Servei de Política Lingüística
Ministeri de Cultura i Esports
Govern d'Andorra